

4.12.63, יום ד'

שלחתי היום לחיים : דברי בחגיגת יובל דגניה ותיקונים לפרק כ"א
של הרשימה בדרך לצבא.

הגשם המשיך כל הלילה וקצח גם בבוקר. בצהריים מתבהרים השמים.

5.12.63, יום ה'

קיבלתי בעזרת חיים: מגנזך ויצמן חומר משנות 1940-1947, בתוכם תזכיר
שלו מיום 15.10.41 על צבא יהודי ומדינה יהודית, 31 עמוד, שלא ידעתי על
קיומו. זהו ניתוח נוקב של מצבנו, צרכינו ואפשריותנו, ובו שלושה פרקים:
על הצבא, על המדינה, על הבעיה העברית. כשאני קורא אותו עשרים ושנים שנה
ויותר קצח אחרי היכחבו - אני רואה שכמעט בכל דבריו צדק.

6.12.63, יום ו'

שוב יום של בקורים רבים וגם בלתי צפויים. בבוקר באו אצלי דר. פן
מדרום אפריקא ואשחו. כל הזמן שוחחנו על דרום אפריקה. פן סבור שהמדיניות
של פרוורד היא אנושית ונכונה. הוא מקים אזור סרנסקיי (מעבר לקיי) ששם
יהיו לשחורים עצמאות גמורה וגם יעזור להם בחינוך ובפיתוח. הוא שואף